

Międzynarodowy Dzień Osób Niepełnosprawnych 2017

Data publikacji: 3.12.2017 14:50

Corocznie 3 grudnia obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Osób Niepełnosprawnych. Został on proklamowany w 1992 r. przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych. Okazją do tego było podsumowanie Światowego Programu Działań na rzecz Osób Niepełnosprawnych, przyjętego w 1982 r.

□

Dekada 1983-1992 była okresem uświadamiania społeczeństwu problemów ludzi niepełnosprawnych oraz uruchamiania mechanizmów służących poprawie ich sytuacji i zapewnieniu równych szans. Zgromadzenie zaapelowało do państw członkowskich o organizowanie dorocznych obchodów Dnia Osób Niepełnosprawnych w duchu pogłębienia integracji z resztą społeczeństwa. Celem jest także pokazanie, jakie korzyści polityczne, społeczne, ekonomiczne i kulturalne płyną z pełnej integracji osób niepełnosprawnych.

Są praktycznie dwa modele niepełnosprawności: medyczny i społeczny. Model medyczny wskazuje na dysfunkcję organizmu, a model społeczny - na bariery otoczenia.

Praktycznie do lat dziewięćdziesiątych w Polsce na osoby z dysfunkcją mówiono inwalida. Od tych lat pojawiło się pojęcie niepełnosprawność i co za tym idzie osoba niepełnosprawna, która jest zapożyczona z kultury zachodniej.

Zgodnie z definicją Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) niepełnosprawność to każde ograniczenie bądź niemożność (wynikające z niesprawności) prowadzenia aktywnego życia w sposób lub zakresie uznawanym za typowe dla człowieka.

WHO oprócz pojęcia niepełnosprawności wyróżnia jeszcze niesprawność, która definiowana jest jako każda utrata sprawności lub nieprawidłowość w budowie czy funkcjonowaniu organizmu pod względem psychologicznym, psychofizycznym lub anatomicznym oraz ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, czyli ułomność określonej osoby wynikająca z niesprawności lub niepełnosprawności.

Osoba niepełnosprawna to nie tylko osoba poruszająca się na wózku inwalidzkim, osoba niewidoma i ociemniała z białą laską przed sobą, osoba niesłysząca z aparatami słuchowymi, osoba z intelektualną dysfunkcją. Każdy z nas może nie spodziewanie ulec np. wypadkowi i zostaje unieruchomiony ruchowo na kilka dni czy tygodni. Wówczas stajemy się niepełnosprawnymi na krótszy lub dłuższy okres.

Jestem osobą niepełnosprawną nie tylko z racji widocznej dysfunkcji wzroku i na pewno się tego nie wstydę bo osób niepełnosprawnych w Polsce jest przeszło 5 miliona i stale ta ilość rośnie.

W tym dniu chodzi głównie nie o jakieś marsze z białymi laskami, na wózkach inwalidzkich, kulach czy innych przedmiotach zaopatrzenia medycznego. Nie chodzi o palenie opon przed urzędami, ministerstwami, wyzywanie się z trybuny sejmowej kto lubi a kto nie niepełnosprawnych itp.

Chcemy w tym dniu powiedzieć, że my także chcemy żyć tak samo jak każdy pełnosprawny, mieć dostęp do wszelkich nowinek technicznych, medycznych, poruszać się bez barier po naszych miastach. Chyba nie są to jakieś marzenia z kosmosu tylko coś co jest realne – tylko musi być wzajemne zrozumienie.

W imieniu wszystkich niepełnosprawnych dziękuję za okazywaną nam pomoc; większą czy drobną i proszę nie bójcie się podejść, zapytać czy czegoś nie potrzebujemy – my nie gryziemy, na pewno nie można się niepełnosprawnością zarazić tak jak grypą czy katarem od drugiego, jesteśmy takimi samymi jak Wy pełnosprawni. Niepełnosprawni nie bójmy się prosić o pomoc i dziękujemy za każdą jej formę jaką otrzymamy. Na pewno będzie Wszystkim różnie i to nie tylko 3 grudnia ale przez cały rok.

Andrzej Koenig